

Τὸ φωσφορικὸν Ἀντιμόνιον διαλύεται ἐλάχιστα εἰς τὸ ῦδωρ ἐκ δὲ τοῦ προκύπτοντος διαλύματος δι’ ἔξατμίσεως ἐν οὐχὶ μεγάλῃ θερμοκρασίᾳ ἀποβάλλεται ἐκ νέου τὸ σῶμα χωρὶς νὰ ὑδρολυθῇ. Εἰς τὸ οἰνόπνευμα 96° τὸ σῶμα εἶναι τελείως ἀδιάλυτον.

ΧΗΜΕΙΑ.—Τὸ βάμμα ἰωδίου, αἱ ἄλλοιώσεις καὶ ἡ νόθευσις αὐτοῦ.—Εἰδικαὶ παρατηρήσεις διὰ τὸ ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος βάμμα ἰωδίου*, ὑπὸ κ. κ. Γεωργ. Θ. Πανοπούλου καὶ Ἰωάν. Μεγαλοοικονόμου. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Κωνστ. Βέη.

ΤΟ ΕΚ ΚΑΘΑΡΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΒΑΜΜΑ ΙΩΔΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΙ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΑΥΤΟΥ

Μέχρι πρὸ διλίγου τὸ βάμμα ἰωδίου παρεσκευάζετο διὰ διαλύσεως 10 γρ. καθαροῦ ἰωδίου εἰς 90 γρ. καθαροῦ οἰνοπνεύματος 96°, ἐσχάτως ὅμως ἐτροποποιήθη διὰ διαλύσεως 6,5 γρ. καθαροῦ ἰωδίου καὶ 2,5 γρ. ἰωδιούχου καλίου εἰς 91 γρ. οἰνοπνεύματος καθαροῦ 90°.

Είναι γνωστὸν διὰ τὸ ἐν τῷ καθαρῷ οἰνοπνεύματι διαλυόμενον ἰώδιον ἐπιδρᾶ προϊόντος τοῦ χρόνου σχηματιζόμενου ὑδροϊωδίου καὶ ἰωδιούχου αἰθυλίου¹. Οὕτω κατὰ τὴν χημικὴν ἔξέτασιν βάμματος ἰωδίου μὴ προσφάτου παρατηρεῖται λίαν φυσικῶς ἀφ’ ἐνὸς μὲν ἐλάττωσις τοῦ ἐλευθέρου ποσοῦ ἰωδίου ἀφ’ ἐτέρου δὲ σχηματισμὸς σημαντικοῦ ποσοῦ ὑδροϊωδίου καὶ μικρᾶς ποσότητος ἰωδιούχου αἰθυλίου, χαρακτηριζόμενου ἐκ τῆς ἐστερώδους αὐτοῦ δσμῆς. Ἡ ἐπομένη γραφικὴ παράστασις I παριστᾷ τὴν ἀλλοίωσιν ἦν ὑφίσταται τὸ ἐκ καθαροῦ οἰνοπνεύμαγος βάμμα ἰωδίου κατὰ τὴν παραμονὴν παρασκευασθὲν ὑφ’ ἥμῶν. Ἡ καμπύλη α παριστᾷ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐλευθέρου ποσοῦ ἰωδίου, ἡ δὲ β τὸ ποσὸν τοῦ περιεχομένου ἰωδίου ἐν τῷ ἀναπτυσσομένῳ ὑδροϊωδίῳ.

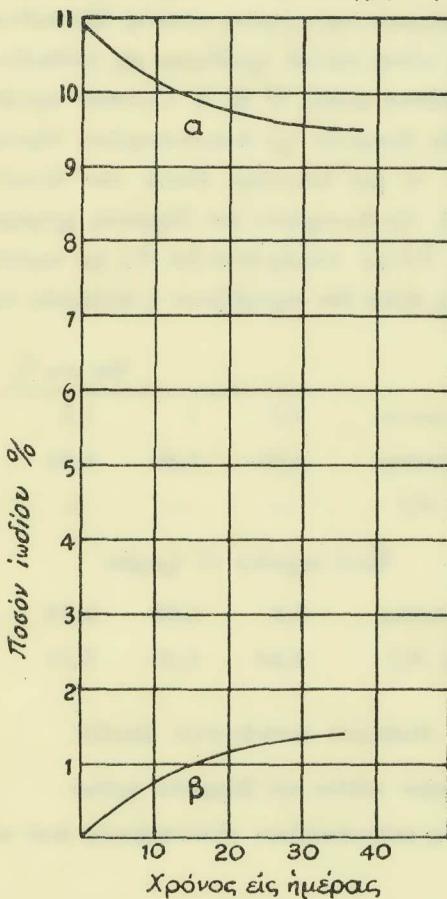
Ἐκ τῆς ἔναντι γραφικῆς παραστάσεως ἐμφαίνεται διὰ ἐφ’ ὅσον τὸ βάμμα παραμένει ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνει τὸ ποσὸν τοῦ ὑδροϊωδίου οὔτινος ἡ ἐπίδρασις εἶναι λίαν βλαβερὰ διὰ πᾶσαν χρῆσιν τοῦ βάμματος. Τὸ φῶς οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔξασκετ ἐπὶ τοῦ βάμματος ἰωδίου κατὰ τὴν διατήρησιν αὐτοῦ. Τὴν τοιαύτην παρατήρησιν γενομένην ὑπὸ τοῦ C. H. LAWALL² ἐπιστοποιήσαμεν καὶ ἡμεῖς παρασκευάσαντες

* GEORG PANOPoulos und JOHANN MEGALOIKONOMOS.—Die Jodtinktur Veränderungen und Ihre Verfälschung. Spezielle Bemerkungen über die aus denaturierten Alkohol hergesetzte Jodtinktur.

¹ Beilstein. B. I. S. 304.

² Annales de Pharm. et de Chimie 1908. 27, p. 72.

βάμματα ιωδίου περιέχον 10,9 % ιώδιον και όφ' ου ἔχωρίσαμεν εἰς δύο τὸ ἐν ἀφέθη

Πίναξ Ι.

εἰς τὸ σκότος καὶ τὸ ἔτερον εἰς τὸ φῶς. Ἀμφότερα ἐξητάσθησαν μετὰ πάροδον 15 ημερῶν καὶ εἶτα δύο μηνῶν, ἔδωκαν δὲ τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα:

Μετὰ 15 ημέρας ἀπὸ τῆς παρασκευῆς αὐτοῦ

Εἰς τὸ φῶς   Εἰς τὸ σκότος

*Ἐλεύθ. ιώδιον   9,8   9,8

*Τροφιώδιον   1,1   1,1

Μετὰ 60 ημέρας ἀπὸ τῆς παρασκευῆς αὐτοῦ

Εἰς τὸ φῶς   Εἰς τὸ σκότος

*Ἐλεύθ. ιώδιον   9,3   9,3

*Τροφιώδιον   1,6   1,6

*Η ἀλλοίωσις τοῦ βάμματος ιωδίου ἐφ' ὅσον τὸ χρησιμοποιηθὲν οἰνόπνευμα δὲν

είναι διπόλυτον παρετηρήσαμεν ότι είναι ή αύτή δι' οινόπνευμα ἀπὸ 85-96°. Γνωστοῦ ὅντος ότι ή ἐν τῷ βάμματι περιεχομένη ποσότης ὑδροϊωδίου ἔχει βλαβερὰν ἐπίδρασιν κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ πολλοὶ προέβησαν εἰς ὑπόδειξιν μέσων παρεμποδιζόντων τὴν ώς ἄνω ἀλλοίωσιν αὐτοῦ. Ὁ M. A. CLARET προτείνει τὴν προσθήκην τετραθορίκου νατρίου πρὸς δέσμευσιν τοῦ ἀναπτυσσομένου ὑδροϊωδίου.

"Ετεροι προτείνουσι τὰ μετ' ἀλογόνων ἀλατα τῶν ἀλκαλίων εἰδικῶς δὲ τὸ Ἰωδιούχον κάλιον. Τὸ διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ βάμματος χρησιμοποιούμενον Ἰωδιούχον κάλιον δέον νὰ είναι 2,5 γρ. τούλαχιστον διὰ 6% γρ. περίπου Ἰωδίου καθ' ὅσον διὰ μικροτέρας ποσότητος αὐτοῦ δὲν περιορίζεται η ἀλλοίωσις ώς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ κάτωθι πίνακος:

	Ἐπὶ τοῖς %				
Ποσὸν Ἰωδιούχου καλίου	0,5	1	1,5	2	2,5
» ἐλευθέρου Ἰωδίου	5,85	5,86	5,84	5,84	5,85
» Ἰωδίου τοῦ HJ	—	—	—	—	—

Μετὰ πάροδον 15 ἡμερῶν

Ποσὸν ἐλευθέρου Ἰωδίου	5,4	5,64	5,73	5,76	5,85
» Ἰωδίου τοῦ HJ	0,44	0,22	0,11	0,07	—

ΝΟΘΕΙΑΙ ΒΑΜΜΑΤΟΣ ΙΩΔΙΟΥ

Δύο είναι αἱ κυριώτεραι νοθεῖαι τοῦ βάμματος Ἰωδίου:

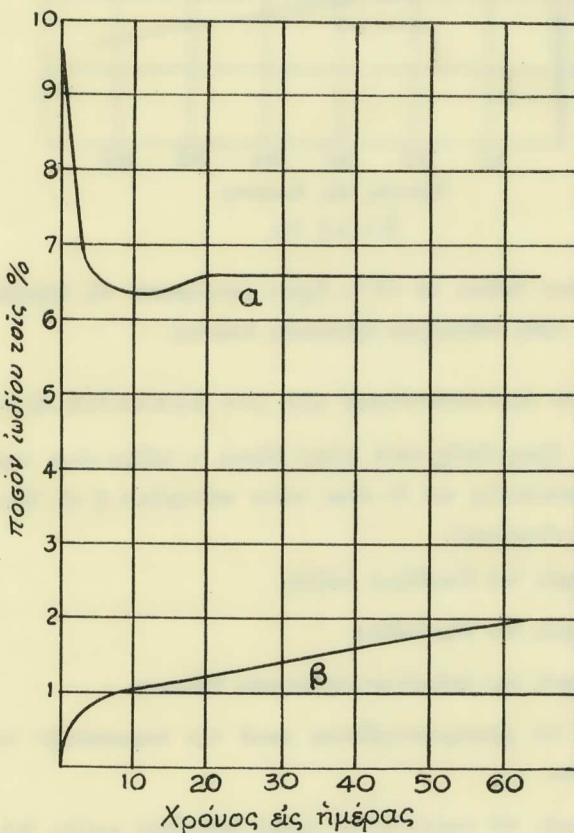
1) Ἡ χρησιμοποίησις μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος ἀγτὶ καθαροῦ τοιούτου ἐν μέρει η ἐν δλῳ.

2) Ἡ μὴ χρησιμοποίησις τοῦ καθοριζομένου ποσοῦ Ἰωδίου καὶ Ἰωδιούχου κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ βάμματος.

Τὸ ἐν Ἑλλάδι κυκλοφοροῦν μετουσιωμένον οἰνόπνευμα παρασκευάζεται ἐκ τοῦ καθαροῦ διὰ προσθήκης 5% ἔυλοπνεύματος περιέχοντος 25% ἀκετόνην, 0,5% πετρελαίου καὶ χρωστικῆς τινος οὐσίας.

Τὸ ἐκ τοῦ οἰνοπνεύματος τούτου παρασκευάζομενον βάμμα ἀλλοιοῦται λίαν ταχέως σχηματίζομένου σὺν τῷ χρόνῳ ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑδροϊωδίου ἀφ' ἐτέρου δὲ Ἰωδιούχων δργανικῶν ἐνώσεων κυρίως δὲ μονοὶ ὀδακετόνης ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Ἰωδίου ἐπὶ τῆς ἐν τῷ οἰνοπνεύματι περιεχομένης ἀκετόνης καθ' ὅσον ἥχθημεν εἰς τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα δι' ἐξετάσεως βάμματος Ἰωδίου ἐκ καθαροῦ οἰνοπνεύματος περιέχοντος ἀκετόνην ἐν ἡ ἀναλογίᾳ περιέχεται αὕτη εἰς τὸ μετουσιωμένον οἰνόπνευμα. Ἐπὶ τοῦ μεθυλικοῦ πνεύματος δὲν ἐπιδρᾷ οὐδόλως τὸ Ἰώδιον.

‘Η γραφική παράστασις ΙΙ παριστά τὴν ἀλλοίωσιν ἢν ὑφίσταται τὸ ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος βάμμα ἵωδίου προϊόντος τοῦ χρόνου ὧς τοῦτο ἐξηκριβώθη ὑφ’ ἡμῖν.

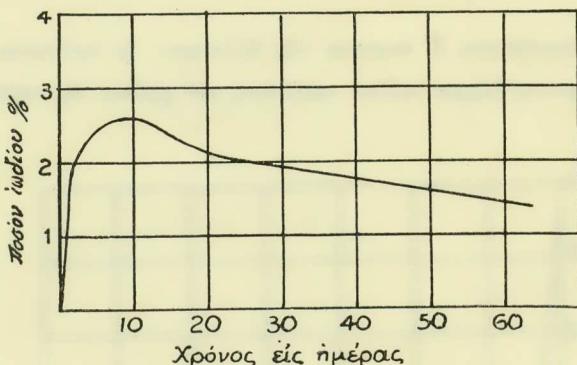

Πίναξ ΙΙ.

‘Η καμπύλη α παριστά τὴν ἐλάττωσιν ἢν ὑφίσταται τὸ ἐλεύθερον ἵωδιον κατὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ἡ δὲ β τὸ ποσὸν τοῦ ἵωδίου ἐν τῷ ἀναπτυσσομένῳ ὑδροϊωδίῳ.

‘Η γραφική παράστασις ΙΙΙ παριστά τὸ κατὰ τὸν προσδιορισμὸν λανθάνον ποσὸν ἵωδίου τὸ δόπον εἶναι ἡνωμένον μετὰ δργανικῶν ἐνώσεων περιεχομένων ἐν τῷ μετουσιωμένῳ οἰνοπνεύματι.

Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ’ ἥν τὸ βάμμα ἔχει παρασκευασθεῖ ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος ὑπὸ προσθήκην ἵωδιούχου καλίου ἢ ἀλλοίωσις τοῦ τοιούτου βάμματος περιορίζεται, οὕτως ὥστε τὸ ποσὸν τοῦ ἐλεύθερου ἵωδίου ἐλαττοῦται ἐντὸς τῶν πρώτων 8 ἡμερῶν μόνον κατὰ 16% καὶ ἐντεῦθεν παραμένει σταθερόν. Ἐκ τοῦ

Πίναξ III.

οῦτω καταναλισκομένου ιωδίου τὰ 19% ἔχουν μετατραπεῖ εἰς υδροϊώδιον καὶ τὰ ἔτερα 81% ἐνοῦνται πρὸς ιωδιούχους δργανικάς ἐνώσεις.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΜΜΑΤΟΣ ΙΩΔΙΟΥ

Προκειμένου νὰ ἔξακριθη κατὰ πόσον βάμμα τι ιωδίου εἶναι σύμφωνον πρὸς τοὺς δρους τῆς φαρμακοποίας καὶ ἀν εἶναι τοῦτο νοθευμένον ἢ οὐ, δέον νὰ ἐκτελεσθῶσιν οἱ κάτωθι προσδιορισμοί:

- 1^{ον}) Προσδιορισμὸς τοῦ ἐλευθέρου ιωδίου.
- 2^{ον}) Προσδιορισμὸς τοῦ υδροϊώδιου.
- 3^{ον}) Προσδιορισμὸς τῶν ιωδιούχων δργανικῶν ἐνώσεων.
- 4^{ον}) Ἀνεύρεσις τοῦ χρησιμοποιηθέντος κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ βάμματος ποσοῦ ιωδίου.
- 5^{ον}) Προσδιορισμὸς τοῦ περιεχομένου ποσοῦ ιωδιούχου καλίου διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ βάμματος.

1^{ον}) Προσδιορισμὸς τοῦ ἐλευθέρου ιωδίου.—Ο προσδιορισμὸς τοῦ ἐλευθέρου ιωδίου, ὡς πᾶσα φαρμακοποία ἔριζει, ἐκτελεῖται ὡς ἔξης: 2 γρ. βάμματος ιωδίου μετὰ 0,5 γρ. ιωδιούχου καλίου καὶ 25 κ. ἑ. υδατος ἀπεσταγμένου δγκομετροῦνται διὰ $1/10$ κανονικοῦ διαλύματος υποθειώδους νατρίου. Ἐκ τῶν καταναλωθέντων κ. ἑ. διὸν πολογισμοῦ εὑρίσκεται τὸ ποσὸν τοῦ ἐλευθέρου ιωδίου τοῦ περιεχομένου ἐν τῷ βάμματι.

Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλευθέρου ιωδίου βάμματος ἐκ καθαροῦ οιγοπνεύματος περὶ τὸ τέλος τῆς δγκομετρήσεως συντελουμένης τῆς ἀποχρώσεως τοῦ διαλύματος, τοῦτο παραμένει ἐπὶ μακρὸν ἄχρουν, ἐνῷ ἐν βάμματι ιωδίου ἐκ μετουσιωμένου

οἰνοπνεύματος ἄμα τῇ ἀποχρώσει ἡ κυανὴ χροιὰ τοῦ ἀμύλου ἐπανέρχεται καὶ τὸ διάλυμα εἶναι θολόν.

Ἡ ἔξηγησις τοῦ φαινομένου τούτου λίαν χαρακτηριστικοῦ διὰ τὰ ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος βάμματα ἵδιον εἶναι ἡ ἀκόλουθος: Ἡ ἐν τῷ ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος βάμματι περιεχομένη ποσότης κυρίως μονοϊωδακετόνης μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλευθέρου ἵδιον ὑπὸ τὴν ἀναγωγικὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὑδροϊωδίου ἀποβάλλει ἵδιον παρεχομένης οὕτω τῆς χρώσεως τοῦ ἀμύλου.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀνω δοθεῖσης ἔξηγήσεως ἔξετελέσθησαν τὰ κάτωθι πειράματα:

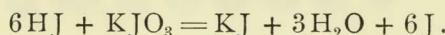
α') Ἐπὶ τῇ προϋποθέσει ὅτι τὸ ἐν τῷ βάμματι περιεχόμενον ὑδροϊωδίον πιθανῶς νὰ διασπᾶται λόγῳ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ δξυγόνου τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος παρεσκευάσαμεν βάμμα ἵδιον ἐν καθαρῷ οἰνοπνεύματι προσθέσαντες ὑδροϊωδίον ἐν ἀναλογίᾳ 2 % καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁγκομετρήσεως οὐδεμία παρετηρήθη ἀποβολὴ ἵδιον.

β') Παρεσκευάσαμεν βάμμα ἵδιον ἐκ καθαροῦ οἰνοπνεύματος περιέχοντος μεθυλικὸν πνεῦμα ἐν ἡ ἀναλογίᾳ περιέχεται ἐν τῷ μετουσιωμένῳ οἰνοπνεύματι καὶ προσθέσαντες τὴν ὡς ἀνω ποσότητα ὑδροϊωδίου δὲν παρετηρήθη ἐπάνοδος τῆς χροιᾶς, γενομένων δοκιμῶν ἀνὰ διαφορα χρονικὰ διαστήματα ἀπὸ τῆς παρασκευῆς αὐτοῦ.

γ') Παρεσκευάσαμεν βάμμα ἵδιον ἐκ καθαροῦ οἰνοπνεύματος περιέχοντος ἀκετόνην ἐν ἡ ἀναλογίᾳ αὕτη περιέχεται ἐν τῷ μετουσιωμένῳ οἰνοπνεύματι, δόποτε ἐν αὐτῷ παρετηρήθησαν τὰ αὐτὰ φαινόμενα, ὡς καὶ ἐν βάμματι ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος. Ἀρα ἡ ἔξηγησις ἡτις ἐδόθη ὅτι τὰ ἵδιοπαράγωγα τῆς ἀκετόνης τὰ ἐν τῷ βάμματι σχηματιζόμενα ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἵδιον εἶναι ἐκεῖνα ἀτινα ὑπὸ τὴν ἀναγωγικὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὑδροϊωδίου ἀποβάλλουσι τάχιστα ἵδιον, εἶναι ἡ πραγματική, καθ^ο ὅσον δι' ἔξουδετερώσεως τοῦ ὑδροϊωδίου ἐν τῷ βάμματι, μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλευθέρου ἵδιον δὲν παρετηρήθη τὸ φαινόμενον τῆς ταχείας ἐπαναφορᾶς τῆς χροιᾶς. Κατὰ τὴν προσθήκην νέας ποσότητος ὑδροϊωδίου παρετηρήθη ἀποβολὴ ἵδιον.

2^{ον}) Προσδιορισμὸς ὑδροϊωδίου.— Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ὑδροϊωδίου ἐν βάμματι ἵδιον δύο εἶναι αἱ κυριώτεραι μέθοδοι:

α') Δι' ὁγκομετρήσεως τοῦ ἀποθαλλομένου ἵδιον ἐκ τῆς ἐπιδράσεως ἵδιοκοῦ καλίου¹, μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐν τῷ βάμματι ἐλευθέρου ἵδιον. Ἡ μέθοδος αὕτη συνιστᾶται διὰ τὰ ἐκ καθαροῦ οἰνοπνεύματος βάμματα ἵδιον,

¹ Ε. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Ἀναλ. Χημ. σ. 436.

β') Δι' δγκομετρήσεως μετά $1/10$ κανονικοῦ διαλύματος καυστικοῦ νατρίου τῆς δξύτητος¹, μετά τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλευθέρου ἵωδίου.

Ἡ μέθοδος αὕτη συνιστᾶται ὑφ' ἡμῶν διὰ τὰ ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος βάμματα, καθ' ὅσον ἔφαρμοζομένης τῆς πρώτης μεθόδου τὸ εὑρισκόμενον ποσὸν ὑδροϊωδίου εἶναι μεγαλύτερον τοῦ πραγματικοῦ λόγῳ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἵωδικοῦ καλίου ἐπὶ τῷ τῶν ἵωδιούχων ὀργανικῶν ἐνώσεων τῷν ἐν τῷ βάμματι περιεχομένων.

Ἡ δξυμέτρησις δέον νὰ γίνεται ταχέως, καθ' ὅσον τὸ ἄλκαλι ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῷ παραγώγῳ πρώτης ἀκετόνης καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ γὺξημένον τὸ ποσὸν τοῦ ὑδροϊωδίου.

Ο προσδιορισμὸς τοῦ ὑδροϊωδίου τόσον εἰς βάμματα ἐκ καθαροῦ οἰνοπνεύματος, ὅσον καὶ εἰς ἐκ μετουσιωμένου ἐγένετο δι' δγκομετρήσεως τῆς δξύτητος, εἰς τὸ διάλυμα μετά τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλευθέρου ἵωδίου περιέχοντος μικρὰν περίσσειαν διαλύματος ὑποθειώδους νατρίου.

3^{ον}) Προσδιορισμὸς ἵωδιούχων ὀργανικῶν ἐνώσεων. — Ως ἀνωτέρῳ ἐλέχθῃ τὸ ποσὸν τῷν ὀργανικῶν ἐνώσεων ἐν τῷ βάμματι ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος εἶναι σημαντικόν, ἐνῷ εἰς τὸ ἐκ καθαρῷ οἰνοπνεύματι βάμμα εἶναι ἐλάχιστον, ἐπομένως δ προσδιορισμὸς τοῦ ὀργανικῶς ἡγαμένου ποσοῦ ἵωδίου εἶναι ἀπαραίτητος, καθ' ὅτι ἐκ τοῦ εὑρισκομένου ποσοῦ ὀργανικῶς ἡγαμένου ἵωδίου σαφῶς δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν ὅτι πρόκειται περὶ βάμματος παρασκευασθέντος ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος.

Παρασκευάσαντες βάμματα ἵωδίου ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος μὲ περιεκτικότητα ἵωδίου 10% προέδημεν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλευθέρου ἵωδίου καὶ τοῦ ὑδροϊωδίου κατὰ τὴν ἄνω μεθόδον ἀνὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα, ὃν τὰ ἀποτέλεσματα εἶναι τὰ ἔξτης:

Ποσὸν ἵωδίου	10,0	9,6	8,4	7,3	7,0	6,75	6,45	6,35	6,5	6,65	6,6	6,6	6,6
Ιώδιον ὑδροϊωδίου	—	0,3	0,6	0,7	0,8	0,85	0,95	1,1	1,2	1,3	1,45	1,6	2,0

Ἐκ τοῦ ἄνω πίνακος συνάγεται ὅτι τὸ ἀθροισμα τοῦ εὑρεθέντος ἐλευθέρου ποσοῦ ἵωδίου σὺν τῷ ἵωδίῳ τῷ περιεχομένῳ ἐν τῷ ὑδροϊωδίῳ δὲν δίδει τὸ ποσὸν τοῦ ἀρχικῶς χρησιμοποιηθέντος ἵωδίου. Ἡ διαφορὰ αὕτη δφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὸ ἐλεῖπον ἵωδίου ἡγάθη μετ' ὀργανικῶν ἐνώσεων ὡς κάτωθι:

Ἀθροισμα ἐλ. ἵωδίου+	10,0	9,9	9,0	8,0	7,8	7,6	7,4	7,45	7,7	7,95	8,05	8,2	8,6
ἵωδίου τοῦ ὑδροϊωδίου	—	0,1	1,0	2,0	2,2	2,4	2,6	2,55	2,3	2,05	1,95	1,8	1,4

*Οργαν. ἡγαμένον ἵωδίου — 0,1 1,0 2,0 2,2 2,4 2,6 2,55 2,3 2,05 1,95 1,8 1,4 .

¹ Vasterling. Zentralblatt. 1926, B 1, s. 3567.

Παρετηρήσαμεν ότι κατά τὴν προσθήκην μικρᾶς ποσότητος υδροχλωρίου (10%) μετά τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλευθέρου ἵωδίου ἐν βάμματι ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος ἀπεβάλετο ἵώδιον. Τὸ ἀποβληθὲν ἵώδιον προσδιωρίσαμεν διὰ $1/10$ κανονικοῦ διαλύματος ὑποθειώδους νατρίου μέχρις ὅτου τὸ διάλυμα παρέμεινεν ἄχρουν. Τὸ εὑρεθὲν ποσὸν τοῦ ἀποβληθέντος ἵωδίου εἰς σειρὰν μετρήσεων ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ὁργανικῶς ἡγωμένον τοιοῦτον, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ κάτωθι πίνακος:

Προσδιορισθὲν ἵώδιον 0,08 1,02 2,0 2,19 2,38 2,63 2,54 2,25 1,99 1,87 1,77 1,38

*Τιμολογισθὲν δργαν. 0,1 1,0 2,0 2,2 2,4 2,60 2,55 2,30 2,05 1,95 1,80 1,40
ἡγωμένον ἵώδιον

*Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων προτείνομεν τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐν τῷ βάμματι δεσμευθέντος ἵωδίου μετ' ὁργανικῶν ἐνώσεων ὥστε ἔξῆς:

Μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλευθέρου ἵωδίου προστίθενται 2 κ. ἑ. διαλύματος υδροχλωρίου δεξίος 10% καὶ δγκομετρεῖται δι' ὑποθειώδους νατρίου $N/10$ μέχρις ὅτου νὰ μὴ ἐπανέρχηται ἡ κυανὴ χροιὰ καὶ παραμείνῃ τὸ διάλυμα ἄχρουν τούλαχιστον ἐπὶ ἐν λεπτὸν τῆς ὥρας.

4^{ον}) *Ἀνεύρεσις τοῦ χρησιμοποιηθέντος ποσοῦ ἵωδίου κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ βάμματος.—Τὸ ποσὸν τοῦ χρησιμοποιηθέντος ἵωδίου κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ βάμματος εἰναι ἀθροισμα τοῦ ἐλευθέρου ἵωδίου, τοῦ ἵωδίου τοῦ περιεχομένου ἐν τῷ υδροἴωδίῳ καὶ τοῦ ὁργανικῶς ἡγωμένου τοιούτου.

5^{ον}) *Ἀνεύρεσις τοῦ χρησιμοποιηθέντος ποσοῦ ἵωδιούχου καλίου διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ βάμματος.—Ως ἀνω ἐλέχθη διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ βάμματος ἐσχάτως προύταθη, κατὰ τὴν διεθνῆ ἐν Βρυξέλλαις σύμβασιν τῆς 29/9/1925, ἦν ὑπέγραψε καὶ ἡ Ἑλλάς, ἡ προσθήκη ἵωδιούχου καλίου ἐν ἀναλογίᾳ $2,5\%$.

*Ο προσδιορισμὸς τούτου γίνεται διὰ ζυγίσεως 5 γρ. βάμματος ἐντὸς φιαλιδίου, ἐξατμίσεως τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ ξηράνσεως αὐτοῦ εἰς 100° C.

Τὸ ἀπομένον ὑπόλειμμα πρέπει νὰ ἔξετάζηται ἀν εἰναι ἵωδιούχον κάλιον.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

*Ἐκ τῆς παρούσης μελέτης συνάγεται ὅτι, τὸ ἐκ καθαροῦ οἰνοπνεύματος βάμμα ἵωδίου ὅταν τοῦτο περιέχῃ ἵωδιούχον κάλιον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀκινδύνως ἀκόμη καὶ μὴ πρόσφατον διὰ πᾶσαν χρῆσιν. "Ἴνα ἔξαριθωθῇ ὅμως τοῦτο δέον νὰ γίνουν οἱ κάτωθι προσδιορισμοὶ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὅποιων ἀποδεικνύεται ἀν ἔχη παρασκευασθῆ ἀσμάτων πρὸς τοὺς ὅρους τῆς φαρμακοποίας.

- 1^{ον}) Προσδιορισμὸς ἐλευθέρου ἵωδίου.
- 2^{ον}) Προσδιορισμὸς ὑδροϊωδίου.
- 3^{ον}) Προσδιορισμὸς ἵωδιούχων δργανικῶν ἐνώσεων.
- 4^{ον}) Ἀνεύρεσις τοῦ χρησιμοποιηθέντος ποσοῦ ἵωδίου κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ βάμματος.
- 5^{ον}) Προσδιορισμὸς τοῦ περιεχομένου ποσοῦ ἵωδιούχου καλίου διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ βάμματος.

Αἱ κυριώτεραι νοθεῖαι εἰναι, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ μὴ χρησιμοποίησις τοῦ ὅριζομένου ποσοῦ ἵωδίου καὶ ἵωδιούχου καλίου αἴτινες ἐκ τῶν ὧς ἄνω ἐκτεθέντων εὐχερῶς ἀνευρίσκονται, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ χρησιμοποίησις μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος ἀντὶ καθαροῦ τοιούτου. Τὸ ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος εἴτε ἐκ μίγματος μετὰ καθαροῦ καὶ ἄνευ ἵωδιούχου καλίου βάμμα λίαν ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν χαρακτηρίζεται ἐκ τοῦ ὅτι πλὴν τοῦ ἀναπτυσσομένου ὑδροϊωδίου σχηματίζεται σημαντικὸν ποσὸν ἵωδιούχων δργανικῶν ἐνώσεων ἐλαττουμένης ἀντιστοίχως τῆς περιεκτικότητος τοῦ ἐλευθέρου ἵωδίου ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς παρασκευῆς αὐτοῦ. Ἡ ἐλάττωσις φθάνει μέχρι 38% περίπου τοῦ κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ βάμματος χρησιμοποιηθέντος ποσοῦ ἵωδίου, ἐξ ὧν τὰ 40% εἰναι ἡνωμένα πρὸς ὑδροϊωδίον, ἐνῷ τὰ ἔτερα 60% τῆς διαφορᾶς εἰναι ἡνωμένα πρὸς δργανικὰς ἐνώσεις σχηματιζομένης κατὰ τὸ πλεῖστον μονοϊωδακετόνης χαρακτηρίζομένης ἐκ τῆς δηκτικῆς αὐτῆς δομῆς. Ἀπὸ τῆς δεκάτης ἡμέρας καὶ ἐντεῦθεν ἐνῷ τὸ ποσὸν τοῦ ὑδροϊωδίου αὔξανε τὸ ποσὸν τοῦ δργανικῶς ἡνωμένου ἵωδίου ἐλαττοῦται καὶ μετὰ 45 ἡμέρας ἀπὸ τῆς παρασκευῆς ἡ ἀναλογία γίνεται 50%, διὰ τὸ ἵωδιον τοῦ ὑδροϊωδίου καὶ 50% διὰ τὸ ἵωδιον τὸ ἡνωμένον μετ' δργανικῶν ἐνώσεων. Κατὰ τὴν περαιτέρω παραμονὴν ἐνῷ τὸ ποσὸν τοῦ ὑδροϊωδίου βάίνει αὔξανόμενον, ἐλαττοῦται ἀντιστοίχως τὸ ποσὸν τοῦ ἵωδίου τοῦ ἡνωμένου μετ' δργανικῶν ἐνώσεων.

Σημειώτεον ὅτι τὸ ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος βάμμα χαρακτηρίζεται καὶ ἐκ τοῦ φαινομένου ὅτι διαρκούσης τῆς δγκομετρήσεως καὶ περὶ τὸ τέλος αὐτῆς ἄμα τῇ ἀποχρώσει τοῦ διαλύματος ἐπανέρχεται τάχιστα ἡ χροιὰ ὡς ἐκ τῆς ἀναγωγικῆς ἐπιδράσεως τοῦ ὑδροϊωδίου ἐπὶ τῶν ἵωδιούχων παραγώγων τῆς ἀκετόνης. "Ετερον χαρακτηριστικὸν εἰναι ὅτι τὸ βάμμα λίαν δηκτικῆς δομῆς προκαλοῦν πρὸς τούτοις ἵσχυρὸν ἐρεθισμὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, κατὰ τὴν ἀνάμιξιν μεθ' ὕδατος ὡς π. χ. κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐλευθέρου ἵωδίου εἰναι θολόν. Ἡ διαύγεια ὅμως δὲν δύναται νὰ τεθῇ ὡς μέσον γνωματεύσεως καθ' ὅσον διὰ καταλλήλου χωρισμοῦ διὰ κλασματικῆς ἀποστάξεως τοῦ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος δύναται νὰ παρασκευασθῇ βάμμα ἵωδίου ὅπερ ἀγαμιγνύσμενον μεθ' ὕδατος εἰναι μόνον ἀσθενῶς θολόν.

Δι³ ἐπιδεισιώσιν τοῦ ἀν ἔχη χρησιμοποιηθῆ καθαρὸν οἰνόπνευμα ἢ μετουσιωμένον πρὸς παρασκευὴν τοῦ βάμματος συνιστῶμεν ὅπως ἐκτελῆται μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλευθέρου ἵωδίου ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ποσοῦ τοῦ ἵωδίου τοῦ ἡγωμένου μετ’ ὀργανικῶν ἑνώσεων διὰ προσθήκης μικρᾶς ποσότητος ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος 10%, τὸ ὄποιον δὲν πρέπει νὰ εἶναι μεγαλύτερον τοῦ 0,1% εἰς τὴν περίπτωσιν καθ’ ἣν ἔχει χρησιμοποιηθῆ καθαρὸν οἰνόπνευμα. "Αν τοῦτο εἶναι μεγαλύτερον τοῦ 0,1% τότε ἀσφαλῶς ἀποδεικνύεται δι τοῦ ἔχει χρησιμοποιηθῆ μετουσιωμένον οἰνόπνευμα.

Τὸ ἐκ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος βάμμα εἰς ὃ κατὰ τὴν παρασκευὴν ἔχει προστεθῆ ἵωδιοῦχον καλίον χαρακτηρίζεται ἐκ τοῦ γεγονότος δι τὸ διλικὸν ποσὸν ἵωδίου κατὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἐλαττοῦται ἐντὸς τῶν πρώτων δικτὼν ἡμερῶν κατὰ 16%, περίπου καὶ ἐκεῖθεν παραμένει σταθερόν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἵωδίου τὰ 19% καταναλίσκονται πρὸς σχηματισμὸν ὑδροἱωδίου καὶ τὰ 81% ἑνοῦνται πρὸς ἵωδιοῦχους ὀργανικὰς ἑνώσεις.

Τὸ ἐκ καθαροῦ οἰνοπνεύματος παρασκευασθὲν βάμμα περιέχον τὸ ὄριζόμενον ποσὸν ἵωδιοῦχου καλίον κατὰ τὴν παραμονὴν δὲν ὑφίσταται οὐδεμίαν ἀξίαν λόγου ἀλλοίωσιν.

ZUSAMMENFASSUNG

Die Jodtinktur aus reinem Alkohol und ihre Veränderungen.

Es ist bekannt, dass das in reinem Alkohol lösliche Jod mit der Zeit auf denselben wirkt und bildet Jodäthyl und Jodwasserstoff, unabhängig von der Einwirkung des Lichtes. Bei unseren Versuchen haben wir konstatiert, das selbst beim Alkohol bis 85° die Veränderungen dieselben sind. Gas Diagramm I zeigt uns wie im Laufe der Zeit in einer 11% Jodlösung sich die Menge des freien Jod vermindert (a) und wie gleichzeitig die Menge des HJ zunimmt als J berechnet (b).

Bei einem Zusatz einer bestimmten Menge von KJ in einer Jodtinktur wird kein HJ gebildet. Bei der Jodtinktur welche 6,5% freies Jod enthält, muss 2,5% KJ zugesetzt werden, damit sich kein HJ bildet.

Menge	KJ 0,5 %	1, %	1,5 %	2, %	2,5 %
» freies J	5,85	5,86	5,84	5,84	5,85
» J der HJ	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Nach 15 Tagen

Menge freies Jod	5,4	5,64	5,73	5,76	5,85
» J der HJ	0,44	0,22	0,11	0,07	0,0

Zwei sind die hauptsächlichsten Verfälschungen bei der Jodtinktur-Herstellung.

- 1) Die Verwendung von denaturiertem Alkohol, und
- 2) Die Verwendung einer geringeren Menge von Jod und KJ.

In Griechenland wird der Alkohol durch den Zusatz von 5% Holzgeist, der 25% Aceton enthält, von 0,5% Petroleum und Spuren von Farbstoffen denaturiert. Die aus solchem Alkohol hergestellte Jodtinktur verändert sich sehr rasch und bildet HJ und organische Jodverbindungen. Die grösste Menge der so gebildeten organischen Jodverbindungen entsteht durch die Einwirkung des Jod auf den in Holzgeist enthaltenen Aceton (Monojodaceton).

Diagramm II zeigt wie im Laufe der Zeit in einer 10% Jodlösung in denaturiertem Alkohol sich die Menge des freien Jod vermindert (a) und wie gleichzeitig die Menge des HJ zunimmt als J berechnet (b).

Diagramm III zeigt die Menge der gleichzeitig gebildeten organischen Jodverbindungen als Jod berechnet.

Analytische Bemerkungen.—Bei der Bestimmung des freien Jod mit N/10 Thiosulfatlösung in einer Jodtinktur aus denaturierten Alkohol tritt nach der Abfärbung bei der Titration die Färbung der Stärke sofort ein.

Wir geben die folgende Erklärung: Das nach der Titration des freien Jod in der Lösung enthaltene HJ wirkt reduzierend auf die organischen Jodverbindungen unter Abscheidung vom freien Jod, denn bei der Neutralisation des HJ tritt keine Färbung ein.

Die bei der Herstellung von Jodtinktur aus denaturierten Alkohol verbrauchte Jodmenge wird aus der Bestimmung des freien Jods des in HJ und des in den organischen Verbindungen enthaltenen Jods gefunden. Nach der Bestimmung des freien Jod durch Titration mit N/10 Thiosulfat wird das HJ bestimmt durch Titration mit N/10 Natronlauge.

In der, bei der Bestimmung des freien Jod durch Titration mit N/10 Thiosulfat verwendeten Jodtinktur (2 gr) werden 2 ccm. 10% HCl zugesetzt und das so langsam abscheidende freie J mit N/10 Thiosulfat titriert: so lange, bis im Laufe 1 Minute keine Färbung eintritt.

Berechnete Jodmenge 0,1 1,0 2,0 2,2 2,4 2,6 2,55 2,30 2,05 1,95 1,80 1,40
aus der Differenz.

Gefundene Jodmenge 0,08 1,02 2,0 2,19 2,38 2,63 2,54 2,25 1,99 1,87 1,77 1,38
durch Versetzen mit HCl.